

Sygn. akt IV CNP 42/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie ze skargi uczestniczki postępowania
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 20 grudnia 2013 r., sygn. akt III Ca [...],
w sprawie z wniosku T. W.
przy uczestnictwie J. W.-P.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 stycznia 2016 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia uczestniczka wносиła o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Uzasadniając naruszenie wskazanych w skardze przepisów skarżąca kwestionuje ustalenia faktów i ocenę dowodów, dokonaną przez Sąd Okręgowy. Naruszenia art. 149 i 156 ust. 3 i 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami upatruje w braku stosownego

potwierdzenia aktualnej wartości nieruchomości przez biegłego rzeczoznawcę, naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. w oparciu orzeczenia na odmiennych opiniach dotyczących wartości wyposażenia lokali i niewskazaniu przez Sąd przyczyn odmowy wiarygodności i mocy dowodowej opinii ustalającej odmienną wartość nieruchomości, a naruszenia art. 623 k.p.c. - w błędnym określeniu wysokości dopłaty.

Również zarzut naruszenia art. 618 § 3 w zw. z art. 567 § 3 i art. 688 k.p.c. w istocie zmierza do podważenia ustaleń, dokonanych przez Sąd.

Z tych przyczyn skargę należało odrzucić (art. 424⁴ zd. 2 w zw. z art. 424⁸ § 1 k.p.c., por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76).